

Autere Hannes (ent. Piesanen) s. 10.10.1888 Saarijärvi, k. 27.7.1967 Saarijärvi

Saarijärveläinen kuvanveistäjä ja taidemaalari Hannes Autere opiskeli Ateneumissa taideteollisuuskeskuskoulun ilta-kursseilla 1909 - 1913. Myöhemmin hän oli Gunnar Finnen ateljeessa oppilaana ja avustajana vuoteen 1919, jolloin hän palasi Saarijärvelle ja alkoi suunnitella ja rakentaa Pajupuron kotinsa rakennuksia. Kotiseutu ja Pajupuro olivat taiteilijalle niin rakkaita, ettei hän koskaan poistunut sieltä pidemmäksi aikaa lukuun ottamatta opiskelu- ja työskentelyvuosia Helsingissä. Hannes Autere tunnetaan parhaiten kansanelämää humoristisesti kuvaavista puuveistoksistaan. Hänen pääteoksensa ovat Mäntän kirkossa, jossa on Autereen suunnittelema ja puuveistoksin koristama saarnastuoli, alttarikaide, urkulehteri ja muita veistoksia. Autereen taide on kiinteässä yhteydessä hänen kotiseutuunsa Saarijärveen. Veistoksiinsa ja maalauksiinsa hän on ikuistanut sen maalaiskansan elämän iloineen ja suruineen. Autereen kätevyys ja muototaju perustuvat saarijärveläiseen perinteiseen kansan käsityötaitoon. Veistämisen ohella Autere kokeili kaikkia kuvataiteen työtapoja: mm. öljymaalauksia, akvarelleja, grafiikkaa, piirustuksia ja tekstiilitöitä. Autereen myöhäistuotanto käsittääkin etupäässä maalauksia sekä keramiikka- ja muovailumassatöitä, joita hän teki, kun puun veistäminen kävi liian raskaaksi.

Esko Tyyne Maria, 1920

Tyyne Esko on itseoppinut taiteilija, jonka maalaukset ovat syntyneet voimakkaasta sisäisestä ilmaisun ja sanomisen tarpeesta. Hän on jalostanut omat kokemuksensa taiteeksi. Tyyne Eskolla on oma, persoonallinen tyylinsä. Häntä voi luonnehtia "puhtaan sydämen maalariksi", joka maalaa spontaanisti ja laskelmoimatta sen mitä tuntee. Tyyne Eskon mukaan taide syntyy mielikuvituksesta ja tunteesta, mutta pelkkä herkkyyys ei riitä; tarvitaan sanoma. Taideteos voi olla aito vasta sitten, kun se on tekijälleen tosi. Tyyne Esko haluaa puhutella ihmisiä maalauksillaan. Tyyne Eskon isänpuoleiset sukujuuret ovat Saarijärvellä, jossa hänen isänsä, suutari Yrjö Rutanen, myöhemmin Hautakoski, syntyi. Yrjö muutti 1900-luvun alussa Toholammin Härkänevalle. Yrjön veli, Matti Rutanen, jäi asumaan Saarijärvelle ja teki myöhemmin Maapallopatsaan Mahlulle.

Hackzell Jouko s. 1980 Vantaa

Jouko Hackzell on saarijärveläinen taidemaalari. Hän on opiskellut Porin taidekoulussa 1996 - 2000 ja osallistunut Pietarin Taideakatemian I. E. Repin instituutin koulutukseen Kotkassa 2006 - 2007. Hän on keskittynyt ennen kaikkea muotokuvaan, joita maalaa myös tilaustyönä, sekä maisemiin ulkoilmamaalauksen perinteitä noudattaen. Hänen mielestään kaikkea vanhaa ei kannata hylätä, vaikka se onkin nykytrendien mukaista. Muuta tuotantoa ovat mm. uskonnolliset aiheet ja viime vuosien kantaa ottavat ja symbolistiset teemat kuten Homo globaliensis -näyttelyn teokset, joita on kuvattu Rax Rinnekankaan elokuvaan The Colours of the Holocaust.

Hakala Yrjö Johannes s. 21.11.1901 Helsinki, k. 12.5.1961 Saarijärvi

Yrjö Hakala oli saarijärveläinen taidemaalari ja kuvanveistäjä. Hän asui vuodesta 1918 lähtien Lanneveden Honkalassa, äitinsä syntymäkodissa. Hakala opiskeli Suomen Taideyhdistyksen piirustuskoulussa 1927 - 1931. Hän sai valtion taidekilpailussa kolmannen palkinnon vuonna 1930. Ateneumin jälkeisinä vuosina kotitilan viljely vei runsaasti aikaa, mutta maalauksia ja veistoksia syntyi muun työn ohessa; tuotteliain kausi oli sotien jälkeen. Hänen töitään oli esillä monissa valtakunnallisissa ja maakunnallisissa näyttelyissä. Hakala edusti impressionistista taidesuuntaa persoonallisella tavallaan. Kuvanveistäjänä hänen tyylinsä oli voimakkaampi. Hakala tunnetaan erityisesti keskisuomalaisen maiseman lyyrisenä tulkitsijana, mutta hän oli myös varsin lahjakas muotokuvamaalari. Hänen tuotantoonsa kuuluu myös kansanelämän kuvauksia, sommitelmia, hengellisiä ja symbolistisia aiheita. Lukuisiin maisemiinsa hän on ikuistanut kotipiirinsä Honkalan ja laajemmin Lanneveden ranta- ja peltomaisemia eri vuodenaikoina.

Herala Aune s. 22.6.1917 Saarijärvi, k. 19.10.1983 Saarijärvi

Aune Herala opiskeli Suomen Taideyhdistyksen piirustuskoulussa Helsingissä 1938 - 1946. Hän palasi opintojensa päätyttyä Saarijärvelle, jossa jatkoi taiteellista työskentelyään asuen äitinsä ja sisariensa kanssa perheen sukutilalla Heralassa. Hän osallistui Jyväskylän taiteilijaseuran näyttelyihin vuoteen 1952 saakka ja yhteisnäyttelyihin Saarijärvellä 1960-luvulla. Hänen tuotantonsa muodostuu öljymaalauksista, pastelleista ja akvarelleista, joiden aiheena ovat maisemat ja henkilökuvat. Maisemissaan hän kuvasi toisaalta kotiseutunsa villiä luontoa, mm. pitäjän kuulujen luonnonnähtävyyksien Julmien lampien ja Kulhanvuoren näkymiä, toisaalta talonpoikaista kulttuurimaisemaa, usein Heralaa ympäröiviä peltoaukeita. 1960-luvulla Aune Herala teki maisemien ohella paljon henkilökuvia ja tällöin hän

keskittyi erityisesti romaninaisten kuvaamiseen. Hänen mielenkiintonsa suuntautui myös taideteollisuuteen ja sisustamiseen - erityisharrastuksena oli takkojen suunnittelu. Näitä taitojaan hän toteutti vaaliessaan kotiaan, joka sen asukkaiden kuoltua säätioitiin 1986 taidekodiksi, jossa voi tutustua Aune Heralan tuotantoon.

Härkönen-Peura Elsa Margaretha s. 1922 Eno

Elsa Härkönen-Peura kävi Suomen Taideakatemian koulua 1943 - 1946 ja jatkoi vuonna 1950 opintojaan Taideteollisessa oppilaitoksessa, josta valmistui kuvaamataidon opettajaksi 1952. Avioiduttuaan Olavi Peuran kanssa hän muutti Saarijärvelle vuonna 1964 ja toimi pari vuosikymmentä kuvaamataidon opettajana Saarijärven Yhteiskoulussa, lukiossa ja peruskoulun yläasteella. Hän on Saarijärven taiteilijaseura Sienan perustajajäseniä ja toiminut siinä aktiivisesti, mm. seuran puheenjohtajana. Päivätyönsä ohella hän on tehnyt koko ajan myös omaa taidetta, jonka keskeisimpänä aiheena on luonto. Eri tekniikoilla toteutettujen maalausten ja grafiikan lisäksi hän on tehnyt myös veistoksia. Vuosien varrella hänen ilmaisunsa, jossa piirustuksellisuus ja kolorismi muodostavat elinvoimaisen yhteyden, on alati muuntunut ja uudistunut. Muotokuvat ja maisemat ovat keskeisiä Elsa Peuran alkutuotannossa. Myöhemmin lähi-maisemat, niiden yksityiskohdat eri vuodenaikoina ja ohi vilistävät pienet eläimet ovat siirtyneet mutkattomasti Elsa Peuran taiteen aiheiksi.

Ilola Kaisa (o.s. Pietilä) s. 1984 Pyhäjoki

Saarijärveläinen taidemaalari Kaisa Ilola on opiskellut Limingan taidekoulussa 2002 – 2003 ja Venäjän Taideakatemiassa Pietarissa 2005 – 2006 ja 2008 – 2009. Pietarissa opiskelu painottui nimenomaan muotokuvamaalaukseen, ja hän teki siellä lukuisia muotokuvia harjoitustöinä ammattimalleista vuosina 2005 - 2009. Hän on osallistunut näyttelyihin vuodesta 2003. Kaisa Ilola on toiminut Vienan Karjalassa eri kylissä lastenleireillä piirustuksen- ja askartelunohjaajana kesinä 2001 -2005. Syksystä 2003 kesään 2005 hän asui Vienan Karjalassa Ambarnin kylässä, jonka kulttuuritalon seinämaalaukset hän teki 2004. Kaisa Iolan tuotannossa keskeisiä ovat maisemat ja muotokuvat, joita hän tekee myös tilaustyönä. Hän on tehnyt myös kuvituksia.

Juntunen Pekka Juhani s. 1957 Suomussalmi

Taidegraafikko Pekka Juntunen on asunut Saarijärvellä 1980-luvun puolivälistä. Hän on opiskellut Limingan taidekoulussa 1978 - 1979, Kuopion Koti- ja taideteollisuusoppilaitoksessa 1980 - 1981 ja Suomen Taideakatemian koulussa grafiikan linjalla 1981-1985 sekä jatko-opiskelijana 1985-1986. Hän on osallistunut näyttelyihin vuodesta 1980; omia näyttelyitä vuodesta 1979. Pekka Juntunen on toiminut Saarijärven kansalaisopiston kuvataideaineiden opettajana ja Saarijärven kuvataidekoulun opettajana. Juntunen luonnehtii itseään taiteilijana realistiksi. Hän on kuvannut teoksissaan Suomussalmen ja Saarijärven Linnankylän näkymiä.

Kivi Maisa s. 1941 - luokanopettaja-kuvaamataidonopettaja-galleristi-taiteilija

Eräänlainen värisuora on elämä ollut luokanopettaja Maisa Kivelle (ent. Maija-Liisa Turvanen). Maisa Kivi valmistui kansakoulunopettajaksi 1962 Tornion seminaarista. Kuvaamataidon opetukseen erikoistuminen Turun opettajakorkeakoulussa vei Maisa Kiven Vetelin kunnallisen keskikoulun ja yhteislukion sekä Saarijärven yhteiskoulun kuvaamataidon ja liikunnan opettajaksi. Peruskoulun luokan-opettajan työssä Maisa Kivi piirretti paljon. Steinerpedagogiikan luovuuden vapauttamiseen/säilyttämiseen tähtäävät metodit kiinnostivat niin, että hän suoritti Tampereen yliopiston aineenopettajille järjestämät steinerpedagogiset opinnot. Opiteun soveltaminen peruskoulun tiukkoihin raameihin onnistui kuitenkin vain osittain. Maisa Kiven ensimmäiset yksityisnäyttelyt olivat vuonna 1993. Hän on kuulunut Saarijärven taiteilijaseura Sienaan vuodesta 1983 alkaen. Jyväskylän taiteilijaseuraan hänet hyväksyttiin vuonna 2006.

Klemola Tuula Anneli s. 1935 Kuopio

Anneli Klemola vietti lapsuutensa Ypäjällä. Aikuisikänsä taiteilija on asunut Saarijärvellä Hoikankylän Mikkolassa, jonne hän muutti avioiduttuaan taidegraafikko ja kuvanveistäjä Frans Toikkasen kanssa. Klemola opiskeli Helsingissä Taideteollisessa oppilaitoksessa 1955 - 1958 ja Suomen Taideakatemian koulussa 1958 - 1959. Ensimmäinen oma näyttely oli vuonna 1961. Maatilan emännän tehtävät aviomiehen sukutilalla veivät suurimman osan Anneli Klemolan ajasta ja vasta lasten kasvettua hän sai mahdollisuuden omistautua taiteelle; 1980-luvun loppupuolelta lähtien hänellä on ollut lukuisia näyttelyitä. Klemola aloitti uransa taidemaalarina, mutta siirtyi myöhemmin grafiikkaan, johon perehtyi aluksi miehensä Frans Toikkasen johdolla ja myöhemmin 1985 - 1988 Jyväskylän Grafiikan pajan kurs-

seilla. 1990-luvulta lähtien taiteilija on tullut tunnetuksi värikkäistä puupiirroksistaan, joiden käyttövoima on romanttisessa luontosuhteessa ja fantasiassa.

Kuikanmäki Kerttu s. 1928 Saarijärvi

Vuodesta 1954 lähtien Tukholmassa asunut Kerttu Kuikanmäki oli Hannes Autereen oppilaana Saarijärvellä vuosina 1946 - 1947 ja opiskeli Taideteollisessa oppilaitoksessa Helsingissä 1949 - 1952. Opiskeluvuosilla Milanon Accademia di Belle Arte di Brerassa 1957 - 1959 oli pysyvä merkitys, ja aika Giovanni Longon oppilaana 1970-luvun alussa Italiassa oli ratkaiseva hänen kehittymiselleen taidemaalarina. Kerttu Kuikanmäki tunnettiin 1960-luvulla erityisesti suunnittelemistaan ja toteuttamistaan painokankaista. Maalausten ja taideteollisen tuotannon ohella Kuikanmäki on tehnyt myös kuvituksia, ja hänen vuosina 1965 - 1970 suunnittelemansa taidepostikorttisarjat levisivät Yhdysvaltoihin saakka; 1970-luvulta lähtien Kerttu Kuikanmäki on keskittynyt maalauksiin. Kerttu Kuikanmäen varhaisten maalausten aiheet pohjautuivat usein myytteihin ja satuihin. Myöhemmässä tuotannossaan taiteilija on siirtynyt yhä abstraktimpaan ilmaisuun, jossa musiikillisilla vaikutteilla on keskeinen sija. Teosten lähtökohtana on usein luonto, mutta sen pikemminkin aavistaa kuin näkee. Maalaukset ovat sielunmaisemia, joissa värillä on keskeinen asema. ” Mitä Saarijärveen tulee, suhteeni tänne on aina ollut läheinen, niin etten sitä edes ajattele. Mutta joskus yllätyn tunnistaessani jonkun työn yhteydessä visioita kaukaa lapsuudesta. Se on kuin löytäisi mättään korvessa, jonne vain minulla on polku.” (Kuikanmäki 1996).

Manni Tarmo s. 1921 Saarijärvi.

Mannit asuivat pienessä Mäntyharjun mökissä, jonka Jussi oli rakentanut Kalmarin tilalta lohkaistulle muutaman aarin maapalalle. Mökissä asusti 11 lapsen suurperhe, jota isä elätti suutarin töillä. Tarmo osallistui innokkaasti nuorisoseuran toimintaan ja aloitti näyttelijän uransa Sampolan lavalla. Tarmo toimi myös Lannen Pojat - tanssiorkesterissa sekä rumpalina että laulusolistina. Tarmo esiintyi nuorisoseuran tilaisuuksissa myös lausujana. Tarmo Manni valmistui teatterikoulusta keväällä 1945. Saman vuoden syksyllä hän aloitti näyttelijän uransa Helsingin Kansanteatterissa. Tarmo Mannin ensimmäisiä läpimurto-oleja olivat New Yorkin nukkuessa -näytelmän Garth ja Kuinka äkäpussi kesytetään -näytelmän Petrucchio. Tarmo Manni esiintyi myös radiossa ja televisiossa ja teki yli 40 elokuvaroolia. Merkittävimpiä oli nimirooli Mika Waltarin komediassa Gabriel, tule takaisin. Tuntemattoman sotilaan sotamies Honkajoki on ehkä Mannin tunnetuin elokuvarooli. Hänet on haudattu Hietaniemen hautausmaalle; haudalla on Saarijärveltä, Kalmarinjärven rannalta tuotu kivi.

Peura Klaus Olavi s. 11.6.1911 Jaakkima, k. 13.12.1998 Saarijärvi

Olavi Peura aloitti opinnot Taideteollisuuskeskuskoulussa Helsingissä 1931, mutta opiskelu oli jätettävä varojen puutteessa. Peura ansaitsi toimeentulonsa liike-elämän palveluksessa. Kuvataide liittyi kuitenkin varsin läheisesti työhön, sillä hän toimi pitkään mainos- ja somistusalalla. Muutettuaan Rovaniemelle Olavi Peura osallistui useille Lapin Taide-seura Seitapiirin kuvataideleireille 1950- ja 1960-luvulla. Leireillä toimivat opettajina muun muassa Eva Cederström, Unto Koistinen ja usealla leirillä Aarre Heinonen. Vuonna 1963 Olavi Peura muutti Saarijärvelle, jossa asui kuolemaansa saakka. Hän osallistui Saarijärven kuvataide-elämään monin tavoin sekä opettajana että taidemaalarina. Suurin osa Olavi Peuran teoksista syntyi 1970-luvulla hänen jäätyään eläkkeelle. Maisemamaalaus oli Olavi Peuralle mieluisinta, mutta hän maalasi jonkin verran myös asetelmia ja teki veistoksiakin.

Pylvänäinen Saara s. 1936 Viitasaari

Saara Pylvänäinen (o.s. Hautsalo) on asunut ja työskennellyt suurimman osan elämästään Saarijärven Hoikankylällä. Hän aloitti vuonna 1959 miehensä Ilmon kanssa opettajana Palomäen koululla, Hoikankylällä. Saara Pylvänäinen toimi opettajana 37 vuotta jääden eläkkeelle vuonna 1996. Saara Pylvänäinen on valmistunut opettajaksi Jyväskylän Kasvatusopillisesta korkeakoulusta vuonna 1959. Tekstiilityön erikoistumisopinnot hän on suorittanut Jyväskylässä vuonna 1972 ja kuvaamataidon erikoistumiskurssin Turussa vuonna 1968. Yksityisnäyttelyitä Pylvänäinen on pitänyt 15 vuosina 1977 - 1998 ja ollut mukana neljässä yhteisnäyttelyssä. Vuonna 1998 hänellä oli yksityisnäyttely Espoon kulttuurikeskuksessa, jossa oli esillä piikkana-tekstiilien lisäksi myös maalauksia. Vuodesta 1984 Saara Pylvänäisellä on ollut kesänäyttely kotonaan Haarassenmäellä, jossa esillä on ollut piikkanoita ja maalauksia useissa maatilan rakennuksissa. Maalaamiseen Pylvänäinen on keskittynyt vuodesta 1996. "Keskisuomalainen luonto on antanut minulle eri vuodenaikoina sylin täydeltä aiheita: huikaisevan kauniita mäkimaaisemia, kimaltelevia järviä, saaria, niemiä, reheviä metsiä, kypsyviä tähkäpäitä pelloilta ja koko elämän rikkauden pujoteltavaksi kiitosmielellä piikkana-tekstiileihin."

Raaterova Tiina

Raaterova on rakentanut pieniä miniatyyrilaatikoita ready-made-esineitä, valokuvaa, piirustusta ja maalausta yhdistellen. Teokset ovat satuinstallaatioita, joissa satu ei ole tarkasti määriteltävissä vaan taiteilija haluaa tarinan avautuvan katsojalle mielikuvina.

Teosten teemat liikkuvat toden ja epätoden rajalla kertoen tarinaa, joka rakentuu suhteessa katsojan kokemuksiin. Laatikot ovat kuin mielentiloja, näyttämöitä määrittelemättömistä paikoista, joiden koordinaatit ovat tuntemattomia: Pysähtyneitä hetkiä, jotka ovat ajan ulkopuolella. Huoneiden ovet avautuvat mahdollisuutena muutokseen ja uuteen tarinaan, antaen katsojalle mahdollisuuden peilata omaa todellisuuttaan teoksissa esiintyvään todellisuuteen."

Rusanen Väinö Esko s. 1928 Helsinki

Väinö Rusanen on asunut ja työskennellyt suurimman osan elämästään Saarijärvellä Helsingin ja Sortavalan maalaiskunnassa vietettyjä lapsuusvuosia lukuun ottamatta. Hän maalaa paljon Summassaassa, jossa hänellä on ateljeena entinen kotitalonsa. Perhe muutti sinne sotien jälkeen siirtolaisina Sortavalan maalaiskunnasta. Väinö Rusanen on opiskellut Vapaassa taidekoulussa 1957 ja Suomen Taideakatemian koulussa 1958 - 1962. Aiheensa Rusanen maalaa ekspressiivisesti ja tyylitellen persoonallisina värein. - Alkuaikoina Rusanen maalasi lähinnä maisemia ja muotokuvia; 1970-luvun alussa hänen taiteeseensa tuli kolmas aihe, ihmisjoukkojen kuvat. Hän on pitkän uransa aikana tullut nimenomaan oman kotiseutunsa luonnon kuvaajaksi, mutta "joukoissaan" samalla myös nyky-yhteiskunnan osuvaksi kriitikoksi. Hän kuvaa omaperäisesti maisemaa ja ihmisiä sekä ikuistaa hetken tunnelmia. Viime aikoina Rusanen on asuinseutunsa maisemien lisäksi kuvannut myös lapsuuden maisemiaan Karjalassa.

Rutanen Matti (1888 - 1964) ja Maapallopatsas

Matti Rutanen syntyi Hankasalmissa 1888. Matin ollessa pieni perhe muutti Saarijärven Hakkilaan. 1910-luvulla Matti majaili Mahlulla Ramsin talossa, kunnes 1918 lähti vapaussotaan. Sodan jälkeen hän oli muutamia vuosia Jyväskylän seudulla. Hän opetteli pysysepän ammatin metallipajoissa ja teki työtä myös rakennustyömailla. Kiertovuosien jälkeen Matti palasi Ramsin taloon. 1930-luvulla Matti sai asuttavakseen vapaussodan veteraanina ja metallimiehenä Koivukankaan tontin ja hän jäi pysyvästi Mahlulle. Koivukankaan tontille hän rakensi ensin mäkirinteessä olevan ylimmäisen tuvan. Mökki oli Matin asunto ja samalla myös paja. Matti hankki elantonsa korjaamalla pyssyjä, kalastamalla ja metsästämällä. Myöhemmin Matti laajensi ylimmäistä tupaa. Matin valtasi voimakas vaimon kaipuu. Odotellessaan avioitumista hän rakensi ja kalusti perhettä varten 1940-luvulla uuden tuvan, alimmaisen tuvan. Vaimoa ei kuitenkaan kuulunut ja tupa oli tyhjiään 20 vuotta. Matti itse muutti siihen viimeisiksi vuosikseen. Alueen kolmas rakennus syntyi 1950-luvun lopulla patsaan tulevia paljastusjuhlija varten. 1950-luvulla Matti sai näyssä käskyn tehdä patsaan Jumalan kunniaksi, koko maapallon väestön puolesta, elävien, kuolleiden ja syntymättömien puolesta. Patsaan tekstit Matti kertoi saaneensa näyssä. Tosin toisen tiedon mukaan Matti Rutanen oli luvannut Jumalalle muistomerkin jo vapaussodassa Tampereen taistelun melskeiden keskellä. Veistoksen kuparitaulujen teksteissä kietoutuivat yhteen Matin elämän vaikeat asiat mm. orvoksi jääminen ja pelottava sota sekä hänen suhteensa Jumalaan. Kuparitaulujen alkuperäiset tekstit hapettuivat nopeasti ja Matti joutui usein uusimaan niitä. Samalla tuhoutui osa alkuperäisistä teksteistä, koska Matti ei välttämättä kirjoittanut samoja asioita uudelleen. Tekstit ovat vaikeaselkoisia, koska Matin kirjoitustaito oli opittu kiertokoulussa ja rippikoulussa. Matti kuoli tontin alimmaisessa tuvassa 1964.

Siikamäki Päivi s. 1958 Saarijärvi

Päivi Siikamäki on saarijärveläinen taidemaalari. Hän lähti opiskelemaan kuvataiteita vuonna 2000 Oriveden opistoon toimittuaan vuosia liike-elämässä. Vuonna 2001 hän pääsi jatkamaan opintoja Satakunnan ammattikorkeakouluun, josta valmistui kuvataiteilijaksi vuonna 2006. Vuosina 2009 - 2010 hän opiskeli Kankaanpäässä maisemamaalausta. Siikamäki on toiminut kuvataiteiden tuntiopettajana Saarijärven kansalaisopistossa vuodesta 2006. Hän on osallistunut taidenäyttelyihin vuodesta 2003, ensimmäinen yksityisnäyttely oli vuonna 2005 Saarijärvellä. Taideopintojensa alkuvaiheessa Päivi Siikamäki teki esittäviä teoksia, mutta totesi pian, ettei pystynyt näin ilmaisemaan ajatuksiaan. Hän löysi varsin pian oman tyylinsä, abstraktin ilmaisun, jossa värit ovat pääosassa. Abstraktien, ekspressiivisten teosten aiheet syntyvät luonnosta, unista ja tunnetiloista.

Tapper Harri s. 1929 Saarijärvi

Harri Tapper on kirjailija. Hänen veljiään olivat kirjailija Markko (Marko Tapio), kuvanveistäjä Kain ja lavastaja Yrjö Tapper. Harri Tapper omistautui kirjailijanuralleen täysipäiväisesti vasta jäätyään eläkkeelle luokanopettajan työstään vuonna 1985. Hän asuu Jyväskylässä. Parhaiten Harri Tapper tunnetaan omaa ja taiteilijaveljestensä varttumista kuvanneesta romaanitrilogiasta Näin syntyvät revontulet (1990), Kerrothan, oi koivu (1993) ja Tulva (1995). Myöhemmin muistelasarja laajeni vielä itsenäisillä lisäromaaneilla Missä kurkien aura on (1998) ja Pitkäsuisten suku (2002), jotka molemmat olivat myös Finlandia-palkinto-ehdokkaita. Harri Tapper on kirjallisen työnsä ohessa harrastanut myös kuvataidetta.

Tapper Kain s. 6.6.1930 Saarijärvi, k. 17.8.2004 Helsinki

Kain Tapper on opiskellut Taideteollisessa oppilaitoksessa 1952 - 1954 ja Suomen taideakatemian koulussa 1955, jonka jälkeen hän toimi kuvanveistäjä Aimo Tukiaisen apulaisena viisi vuotta. Kain Tapper on yksi merkittävimpiä ja kansainvälisesti tunnetuimpia kuvanveistäjiämme. 1960-luvulla hän tutustui informalismiin ja uusi suuntaus rohkaisi häntä luonnosta saatujen herätteiden toteuttamiseen. Kain Tapper siirtyi abstraktiin ilmaisuun ja alkoi kuvata luonnonilmiöitä ja tunnelmia vapaamuotoisesti. Hän loi muotokielen, jossa suomalainen luonnontunne löysi uudenlaisen ilmaisun. Hänen töissään kohtaavat vanha käsityöläisstraditio ja kansainvälinen modernismi. Materiaaleina hän käytti puuta ja kiveä. Olennaista teoksissa on muoto, pinnan struktuuri, patina ja viiva. Tapperin tuotanto sai aikaan voimakasta väittelyä informalismin alkuaikoina. Oriveden kirkon alttarireliefi Golgatan kallio kohahdutti vuonna 1961. Seuraavana vuonna valmistunut puuveistos Surumarssi nostatti kiivaan keskustelun ”onko kanto taidetta”. Tapperin uraan sisältyi kymmeniä yksityisnäyttelyjä vuodesta 1958 alkaen. Lisäksi hän osallistui yli 130 näyttelyyn kotimaassa ja ulkomailla. Tapper teki myös lukuisia julkisia veistoksia. Kain Tapperille myönnettiin professorin arvonimi vuonna 1990 ja akateemikon arvonimi 1996. Hänen teoksiaan on Suomen keskeisissä taidemuseoissa ja kokoelmissa. Kain Tapper on haudattu Saarijärven läntiselle hautausmaalle. Hautamuistomerkkinä on Surumarssi -veistoksen graniittinen toisinto. Saarijärvellä on neljä Kain Tapperin julkista veistosta. Hänen teoksiaan on myös esillä Saarijärven kaupungintalon toisen kerroksen näyttelykokonaisuudessa.

Tapper Yrjö s. 1932 Saarijärvi

Ennen lavastajanuraansa Yrjö Tapper työskenteli mm. uitto- ja metsätyömiehenä sekä opettajana Saarijärven Konttimäen kansakoulussa 1953 - 1954. Yrjö Tapper opiskeli Taideteollisessa oppilaitoksessa 1955 - 1958 ja Suomen teatterikoulun lavastajalinjalla 1959 - 1960, minkä jälkeen hän toimi lavastajharjoittelijana Göteborgin kaupunginteatterissa 1960 -1962. Hän on ollut kiinnitettynä Tampereen teatteriin vuosina 1962 -1967 ja uudelleen 1973 -1994, jolloin jäi eläkkeelle. Välillä hän työskenteli Suomen kansallisteatterissa 1967 - 1970 ja Porin teatterissa 1970 -1973. Yrjö Tapper on tehnyt lavastuksen yli 300 näytelmään. Teatterityön ohella Yrjö Tapperilta on 1950-luvulta lähtien syntynyt jonkin verran myös maalauksia, enimmäkseen maisemia.

Toikkanen Frans Uuno Matias s.26.6.1926 Saarijärvi, k. 29.12.2008 Saarijärvi

Taidegraafikko ja kuvanveistäjä Frans Toikkanen aloitti taideopintonsa 31-vuotiaana, jolloin lähti opiskelemaan Helsinkiin Vapaaseen Taidekouluun. Sen jälkeen hän jatkoi opintojaan Suomen Taideakatemian koulussa 1958 - 1961. Vielä 1950- ja 1960-luvulla hän toimi maanviljelijänä kotitilallaan Saarijärven Hoikankylällä kunnes pani pellot pakettiin vuonna 1969. Maailmalla saavutetusta maineesta huolimatta taiteilija pysyi uskollisena kotiseudulleen, jonka maalaisympäristössä hänen taiteensa juuret ovat. Hän aloitti kuvaamalla oman elinympäristönsä näkymiä. Koko Suomen kansan ja muunkin maailman tuntemaksi Fransu tuli kissoillaan. Nämä mezzotintotekniikalla toteutetut kissat ovat humoristisia luonnetutkielmia. Taiteessaan Toikkanen oli oleellisimman etsijä ja pelkistämisen mestari. Toikkasen taiteen keskeinen lähtökohta on luonto, jota hän on kuvannut tiivistunnelmaisissa puupiirroksissaan mestarillisesti. Nämä enimmäkseen mustavalkoiset puupiirroksiset ovat usein pitkälle abstrahoituja luontokuvia, joissa on kuvattu luonnossa koettuja elämyksiä ja tunnelmia - sadetta, usvaa, tuulta 1980-luvulla. Toikkasen teokset muuttuivat yhä pelkistyneemmiksi. Näissä puupiirroksina ja serigrafiatekniikalla toteutetuissa merkeissä voi nähdä viittauksia kalligrafiaan. Moniselitteisten kuvioiden nimet ohjaavat tulkintaa kuitenkin kohti arkipäivää. Toikkasen huumori pilkahtaa teosten nimissä. Veistosten teon Toikkanen aloitti 1960-luvulla.

Warén Matti (1891-1955)

Saarijärvellä lapsuutensa ensimmäiset vuodet viettänyt Matti Warén (1891 - 1955) tunnetaan paremmin Suomen

Kansallisteatterin pitkäaikaisena lavastajana kuin kuvataiteilijana. Taide tuli Matti Warénille tutuksi jo lapsuuskodissa Saarijärvellä. Warénin perhe muutti Saarijärvelle Keuruulta 1892. Saarijärven Heramäessä sijainnut Koivumäki, Warénien kotitalo, oli kulttuurikoti, jonne paikkakunnan silloinen sivistyneistö kokoontui, ja jonne helsinkiläiset kesävieraat toivat tuulahduksia "suuresta maailmasta". Jo pikkupoikana Saarijärvellä Matti Warén innostui kuvataiteesta ja teatterista. Isä Eliel harrasti piirtämistä ja maalaamista. Matti seurasi myös isänsä työskentelyä teatterikappaleiden lavastajana. Matti Warén aloitti taideopinnotsa vuonna 1909 Suomen Taideyhdistyksen piirustuskoulussa Helsingissä. Hän oli alunperin suunnitellut ryhtyvänsä kuvataiteilijaksi ja osallistuiinkin aktiivisesti taide-elämään 1910- ja 1920-luvulla. Vuodesta 1912 lähtien Matti Warén osallistui mm. Suomen taiteilijoiden vuosinäyttelyihin. Warén oli taide-maalariiliton jäsen ja osallistui myös liiton edustajana kansainvälisiin näyttelyihin. Matti Warénilla oli yksityisnäyttelyt Salossa ja Helsingissä Galerie Hörhammerissa ja Salon Strindbergissä yhdessä Kosti Meriläisen ja Rudolf Koivun kanssa. Vuosien varrella hän osallistui yhteisnäyttelyihin Helsingissä, Turussa, Tampereella, Salossa ja Sortavalassa.